

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5C/193/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8212210008
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Ivanecký
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2016:8212210008.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Slavomírom Ivaneckým v právnej veci žalobcu POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanej Slovenskej republike - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca nemá právo na náhradu trov konania, žalovanej sa ich náhrada nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca pôvodnými žalobami doručenými Okresnému súdu Svidník dňa 27.9.2012 (vo veciach sp. zn. 6C/80/2012, 6C/81/2012, 6C/82/2012, 6C/83/2012, 6C/84/2012, 6C/85/2012, 6C/86/2012, 6C/87/2012, 6C/88/2012, 6C/89/2012, 6C/90/2012) sa domáhal od žalovanej zaplatať náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

2. Uznesením č.k. 6C/80/2012-8 zo dňa 9.10.2012 Okresný súd Svidník predmetné veci spojil na spoločné konanie v zmysle § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 4NcC/64/2012-11 zo dňa 19.10.2012 rozhodol o vylúčení sudcov Okresného súdu Svidník z prejednávania a rozhodovania v tejto veci a vec bola prikázaná Okresnému súdu Bardejov.

3. Vo všetkých vyššie označených žalobách podaných pôvodne na Okresnom súde Svidník žalobca namietal oneskorené rozhodnutia súdu o zamietnutí žiadostí súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Mal za to, že danom prípade neexistovala okolnosť, ktorá by umožňovala súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietiahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o vydaní poverenia pristupuje až po veľmi dlhej dobe, hoci prejednaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si **takú** spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou kompletnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu. Vyslovil názor, že súd porušil zásadu právnej istoty, keď nerešpektoval právoplatné rozhodnutie rozhodcovského súdu ako rovnocenný exekučný titul a ktoré zároveň tvorí prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Žalobca si preto uplatnil nárok na náhradu škody v konkrétnych sumách predstavujúcich istinu a príslušenstvo, ktorá viac nemôže byť priznaná všeobecným súdom z príslušného zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere alebo nárok na náhradu škody vo výške 125 eur a táto predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky, a to na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov vo výške 70 eur, na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40 eur a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu vo výške 15 eur. V príčinnej súvislosti s tým žiadal aj nemajetkovú ujmu vo výške 20% z uplatňovanej

istiny s príslušenstvom alebo nemajetkovú ujmu vo výške alikvotného pomeru 55 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu na základe aplikácie doktríny Ústavného súdu 660 eur za rok: 12 mesiacov v roku 55 eur za mesiac ako primeranú náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie.

4. Žalovaná s podanými žalobami nesúhlasila a navrhla žaloby v celom rozsahu zamietnuť, žalobcovi náhradu trov konania nepriznať a uplatnila nárok na náhradu trov konania. Podstatnými námietkami žalovanej proti uplatnenému nároku, ktoré táto podrobne rozviedla vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe boli poukaz na zmätočnosť podaní žalobcu, na prenášanie dôkaznej povinnosti zo strany žalobcu nesúceho dôkazné bremeno na súd. Ďalej poukázala na to, že nie je jasný titul nároku na náhradu škody vzhľadom na uplatňovanie nárokov žalobcom z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prietahov a na druhej strane z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Argumentovala tým, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody jej boli doručené 23.4.2012, pričom žaloby boli podané 27.9.2012, teda pred uplynutím zákonnej 6-mesačnej lehoty. Poukazovala na to, že žalobca jej neposkytol súčinnosť v súvislosti s predbežným prerokovaním jeho nárokov na náhradu škody. Podľa žalovanej prax ukázala už dávnejšie, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok - najmä v prípadoch podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z.

5. Okrem toho žalovaná poukázala na to, že zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nemôže byť nesprávnym úradným postupom v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. a dodala, že 15-dňová lehota podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku sa nevzťahuje na prípady, keď súd nevydá poverenie, ale rozhodne o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia.

6. Vo vzťahu k namietaným prietahom v konaní poukazovala na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2013 a tvrdila, že existenciu prietahov v konaní nepovažuje za preukázanú.

7. Žalovaná tiež vzniesla námietku premlčania vo vzťahu ku každému uplatnenému nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia pred dňom 23.4.2009 (t. j. tri roky pred tým, ako jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody). Namietala tiež vyčíslenie škody, poukázala na to, že požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové a že skutočnú škodu treba dokázať listinami, t. j. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, pretože v opačnom prípade je preskúmanie predmetného nároku znemožnené. Tvrdila, že žalobca nepreukázal jednak vznik ani výšku škody. Argumentovala tým, že nebol preukázaný vznik nemajetkovej ujmy, ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch.

8. Okrem toho žalovaná apelovala na negatívne vnímanie žalobcu a jeho praktík verejnosťou a uviedla, že považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi, ak žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže táto mu mala vzniknúť práve pri jeho spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite. Uviedla, že je potrebné preukázať aj príčinnú súvislosť medzi vznikom materiálnej škody či nemajetkovej ujmy a nesprávnym úradným postupom či nezákonným rozhodnutím, pričom nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

9. Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávania, pričom na pojednávaní dňa 10.8.2016 vyhlásil rozsudok. Na toto pojednávanie sa nedostavila žalovaná, ktorá svoju neúčasť ospravedlnila s poukazom na hospodárnosť konania, o odročenie pojednávania nežiadala. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní, a rovnako súhlasil s prejednaním vecí bez jeho prítomnosti.

10. Súd sa oboznámil s obsahom žalôb, obsahom exekučných spisov, obsahom znaleckého posudku, o ktorý žalobca opieral vyčíslenie majetkovej škody, ako aj s ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisu.

11. Zo žaloby doručenej na Okresný súd Svidník dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 6C/80/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Svidník, proti povinnému J. X., na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 6803/2009. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 3Er/542/2009 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 17.9.2009 a Okresný súd Svidník uznesením zo dňa 16.2.2010 č.k. 3Er/542/2009-15 exekučné konanie zastavil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.4.2010.

12. Zo žaloby doručenej na Okresný súd Svidník dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 6C/81/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Svidník, proti povinnému H. Y., na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 8652/2009. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 4Er/558/2009 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 25.9.2009 a Okresný súd Svidník uznesením zo dňa 15.2.2010 č.k. 4Er/558/2009-16 exekučné konanie zastavil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.9.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 2.7.2010 č.k. 3CoE/30/2010-26, ktorým vyššie citované uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

13. Zo žaloby doručenej na Okresný súd Svidník dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 6C/82/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Svidník, proti povinnej G. E., na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 10358/2009. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 3Er/677/2009 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 4.11.2009 a Okresný súd Svidník uznesením zo dňa 29.3.2010 č.k. 3Er/677/2009-13 exekučné konanie zastavil. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 23.11.2010 č.k. 19CoE/59/2010-31 zrušil vyššie citované uznesenie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne súd uznesením zo dňa 4.3.2011 č.k. 3Er/677/2009-38 zastavil exekučné konanie v časti istiny 160,66 eur, úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 244,98 eur od 19.2.2009 do zaplatenia, trov oprávneného vo výške 117,20 eur. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.1.2011.

14. Zo žaloby doručenej na Okresný súd Svidník dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 6C/83/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Svidník, proti povinnému H. O., na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 11417/2009. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 4Er/751/2009 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 26.11.2009 Okresný súd Svidník uznesením zo dňa 25.2.2010 č.k. 4Er/751/2009-11 exekučné konanie zastavil. Toto uznesenie vo výroku o zastavení exekučného konania bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 17CoE/41/2010-22.

15. Zo žaloby doručenej na Okresný súd Svidník dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 6C/84/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Svidník, proti povinnému T. Ž.K., na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 4897/2010. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 6Er/464/2010 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 16.7.2010 a Okresný súd Svidník uznesením zo dňa 15.12.2010 č.k. 6Er/464/2010-12 exekučné konanie zastavil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.1.2011.

16. Zo žaloby doručenej na Okresný súd Svidník dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 6C/85/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Svidník, proti povinnému J. O., na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 12142/2009. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 6Er/813/2009 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 14.12.2009 a Okresný súd Svidník uznesením zo dňa 20.2.2012 č.k. 6Er/813/2009-15 žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.3.2012.

17. Zo žaloby doručenej na Okresný súd Svidník dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 6C/87/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Svidník, proti povinnej D. X., na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 10198/09. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Svidník sp.

zn. 3Er/676/2009 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 4.11.2009 a Okresný súd Svidník uznesením zo dňa 29.3.2010 č.k. 3Er/676/2009 exekučné konanie zastavil. Toto uznesenie nadobudlo v časti zastavenia exekučného konania právoplatnosť dňa 28.10.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.8.2010 č.k.17CoE/59/2010-32, ktorým uznesenie súdu prvej inštancie v zastavujúcej časti potvrdil.

18. Zo žaloby doručenej na Okresný súd Svidník dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 6C/88/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Svidník, proti povinnej J. Y., na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 12522/2008. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 6Er/50/2009 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 9.1.2009 a Okresný súd Svidník vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 14.1.2009.

19. Zo žaloby doručenej na Okresný súd Svidník dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 6C/90/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Svidník, proti povinnému D. Y., na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 7498/2011. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 7Er/456/2011 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 22.7.2011 a Okresný súd Svidník uznesením zo dňa 4.7.2012 č.k. 7Er/456/2011-14 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Toto uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.12.2013 č.k.19CoE/168/2013-38

20. Vo všetkých vyššie uvedených rozhodnutiach, ktorými bola zamietnutá žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo zastavené exekučné konanie súd vyhodnocoval rozhodcovskú doložku, ktorá bola súčasťou formulárovej zmluvy uzavretú medzi žalobcom a jeho dlžníkom a došiel k záveru o jej neplatnosti z dôvodu, že je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Zároveň vo veci 6C/88/2012 týkajúcej sa exekučnej veci pod sp.zn. 6Er/50/2009 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní. Ako už bolo uvedené žalobca v spojených veciach sp.zn. 6C/80/2012, 6C/81/2012, 6C/82/2012, 6C/83/2012, 6C/84/2012, 6C/85/2012, 6C/86/2012, 6C87/2012, 6C/88/2012 požadoval náhradu majetkovej škody vo výške 125 eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a v ostatných veciach majetkovú škodu predstavujúcu istinu a príslušenstvo priznaných rozhodcovským rozsudkom a požadoval aj náhradu nemajetkovej ujmy v rozsahu 20% zo spomínanej istiny s príslušenstvom. Konkrétne vo veci týkajúcej sa povinnej G. J. požadoval náhradu škody vo výške 2517,09 Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 503,42 Eur, proti povinnému D.G. Y. uplatňoval náhradu škody vo výške 2927,24 Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 585,45 Euro.

21. Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

22. Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

24. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

25. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej

nesprávnym postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

26. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

27. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

28. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia právania je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

29. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

30. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

31. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov. V konkrétnom prípade žalobca vytýka súdu nesprávny úradný postup spočívajúci v tom, že nerozhodol v 15 dňovej lehote o zamietnutí žiadosti exekútora na vydanie poverenia.

32. Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku platného od 1.2.2002 do 31.5.2010, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

33. Podľa § 44 ods. 2 exekučného poriadku platného od 1.6.2010 do 31.5.2011 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd zistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor v žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

34. Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania, po právnom posúdení veci v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení, žaloby žalobcu, ktoré boli v tejto veci spojené na spoločné konanie, považuje za nedôvodné v celom rozsahu, a preto všetky žaloby z dôvodov uvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia zamietol.

35. Vychádzajúc z gramatického a logického výkladu daného ustanovenia je zrejmé, že zákon ukladá súdu rozhodnúť v 15 dňovej lehote len v prípade vydania poverenia exekútorovi, teda v prípade, že súd nezistí rozpor so zákonom v exekučnom titule prípadne návrhu na exekúciu alebo žiadosti o vydanie poverenia a následne len stručne vyplní príslušné tlačivo obsahujúce spomínané poverenie. Je preto logické, že tá istá lehota nemôže platiť pre zamietnutie žiadosti o vydanie poverenia, keď súd musí vypracovať rozsiahle rozhodnutie a v ňom patrične zdôvodniť svoj právny názor a vysvetliť

porušenie zákona. Často krát pred takýmto rozhodnutím si musí zabezpečiť aj ďalšie listiny, najmä ak exekučný titul je rozhodcovský rozsudok, ako je tomu aj v tomto prípade. Exekučný súd je totiž povinný dôsledne skúmať či sú splnené formálne i materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie v každom štádiu konania a to aj bez návrhu. Je povinný skúmať, či podklad, na základe ktorého súdny exekútor žiada o vydanie poverenia je spôsobilým exekučným titulom v zmysle § 41 Exekučného poriadku. Keďže exekučným titulom v danej veci je rozhodcovský rozsudok, je potrebné vychádzať aj z ustanovenia zákona č.244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

36. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví
a/ z dôvodov uvedených v osobitnom predpise
b/ ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo
c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

37. Podľa § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

38. Podľa názoru Ústavného súdu SR vyslovenom v uznesení II. US 545/2010-15 zo dňa 9.12.2010 exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie.

39. Žalobca vytyka exekučnému súdu nesprávny úradný postup predstavujúci zbytočné prieťahy. Týmto pojmom sa zaoberal aj Ústavný súd SR a ten vo viacerých svojich rozhodnutiach dospel k záveru, že je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu a že aj niekoľko mesačná nečinnosť súdu nemusí predstavovať zbytočné prieťahy (I.US 42/01, I.US 63/00, IV. US 606/12). Práve konkrétne okolnosti tohto prípadu vylučujú prijatie záveru o zbytočných prieťahoch exekučného súdu. Sú všeobecne známe obchodné praktiky žalobcu, ktorý poškodzuje spotrebiteľov v ich právach, čo konštatovali súdy vo viacerých rozhodnutiach. Prejavilo sa to aj naformulovaním rozhodcovskej doložky, ktorou žalobca určil právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie sporov, ktoré súdy vyhodnocovali ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže bola v neprospech spotrebiteľov. Exekútor na návrh žalobcu predložil na súdy enormný počet takýchto rozhodcovských rozsudkov, na základe ktorých požadoval vydanie poverenia. Nevyhnutné individuálne skúmanie podmienok, za ktorých bolo rozhodcovské konanie medzi účastníkmi zmlúv dojednané, spôsobilo vyššiu časovú náročnosť, v mnohých prípadoch súd zabezpečoval za účelom posúdenia žiadosti ďalšie listiny. V dôsledku množiacich sa nekalých obchodných praktík mnohých podnikateľských subjektov poskytujúcich úvery, súdy musia vynakladať nadmerné úsilie na dosiahnutie efektívnej ochrany práv spotrebiteľov. Súdy sú zaťažované takýmito podaniami, ktorými sú uplatňované práva vyplývajúce z nekalých praktík a preto je veľmi obtiažne konať tak, aby nevznikli prieťahy. Avšak práve tieto konkrétne okolnosti, ak sám žalobca porušuje zákon, ak poškodzuje práva spotrebiteľov (neprimerané úrokové sadzby, neprimerané sankcie, nanútenie rozhodcovskej doložky a pod.) s čím sa súd musel dôsledne vyporiadať, nemožno považovať za zbytočný prieťah. Navyše každý výkon práva podlieha posúdeniu či je v zhode so zásadou dobrých mravov (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

40. Pri posudzovaní toho, či exekučný súd sa dopustil zbytočných prieťahov možno použiť závery Ústavného súdu SR v už citovanom rozhodnutí IV. US 606/2012, ktoré sa týkalo sťažnosti žalobcu v obdobnej veci. V nej bola žiadosť o vydanie poverenia podaná 15.8.2011, nasledovala výzva na predloženie rozhodcovskej zmluvy zo dňa 16.4.2012, tá bola predložená 4.5.2012 a uznesením zo dňa 5.10.2012 bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá. Ústavný súd okrem iného zdôraznil, že aj niekoľkomesačná nečinnosť súdu nemusí zakladať porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Poukázal na to, že sťažovateľ (teda žalobca) podával žiadosti o udelenie poverenia hromadne, teda zaťažoval súd v rovnakom čase väčším počtom podaní a preto musel počítať s určitým technicko-administratívnym zdržaním na strane súdu, ktoré spôsobilo, že o jeho žiadosti bolo rozhodnuté s určitým časovým odstupom, čo je ústavne akceptovateľné. Pre súd je zarážajúca argumentácia žalobcu ohľadom posúdenia samotného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti exekútora o

vydanie poverenia ako nesprávneho úradného postupu. Je predsa logické, že výsledkom rozhodovacej činnosti súdu je, že buď žiadosti o vydanie poverenia vyhovie alebo ju zamietne. Zo zákona nevyplýva, že súd musí vždy žiadosti žalobcu vyhovieť. Práve rozhodovacia činnosť je podstatou súdnictva a nemožno ju vyhodnocovať ako nesprávny úradný postup (uznesenie Najvyššieho súdu ČR 25Cdo 1018/07 zo dňa 25.8.2009). Táto argumentácia žalobcu by skôr nasvedčovala uplatňovaniu nároku titulom nezákonného rozhodnutia, k čomu však neboli splnené zákonné podmienky (neexistuje rozhodnutie, ktorým by bolo uznesenie o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť a žalobca ani v jednom prípade voči danému uzneseniu nepodal ani riadny opravný prostriedok). Neopodstatnené je aj tvrdenie žalobcu o prekážke právoplatne rozhodnutej veci príslušným rozhodcovským rozsudkom. Súdy totiž v rozhodnutiach o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia dospeli k záveru o neplatnosti rozhodcovskej doložky, dôsledkom toho rozhodcovský rozsudok nespôsobuje právnu záväznosť pre svoju ničotnosť. Žalobcovi preto nič nebránilo podať žalobu na súd. Súd teda dospel k záveru, že tým, že súd zamietol žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, hoci aj po 15 dňovej lehote sa nedopustil nesprávneho úradného postupu a rozhodne nepredstavuje porušenie práva na žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

41. Žalobca však nepreukázal ani ďalší zákonný predpoklad zodpovednosti za škodu a to vznik škody, ktorá je chápaná ako skutočná majetková ujma. Žalobca nepreukázal, že sa nemôže domôcť svojho nároku voči povinnému použitím iných právnych prostriedkov. Jeho tvrdenie o nevyhľadateľnosti pohľadávky zavinením súdu je nesprávne. Žalobca mal totiž možnosť získať iný exekučný titul, ale sám bol nečinný. Napokon musel by preukázať, že aj v prípade vydania poverenia došlo by k úplnému vymoženiu jeho pohľadávky, čo ťažko možno preukázať.

42. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal ani dôvodnosť nároku na nemajetkovú ujmu. V celom rozsahu sa možno stotožniť s vyjadrením žalovaného v tomto smere. Žalobca dostatočne nezdôvodnil vznik a výšku nemajetkovej ujmy, ktorú je potrebné vyhodnotiť z hľadiska žalobcu ako právnickej osoby a nie z hľadiska jej spoločníkov. Vyznieva ako paradox ak žalobca požaduje morálnu ujmu za postup súdu, ktorý rozhodol v súlade s právnymi predpismi chrániacimi spotrebiteľov, ktoré naopak žalobca porušoval do takej miery, že jeho nekalými praktikami sa zaoberala aj Európska komisia. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

43. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 odsek 1 v spojení s § 255 odsek 1 CSP. Žalobca v tomto konaní nebol úspešný, preto nemá právo na náhradu trov tohto konania. Žalovaná bola v tomto konaní úspešná v celom rozsahu, preto má právo na náhradu trov konania voči žalobcovi. Žalovanej však žiadne trovy konania nevznikli, preto súd vyslovil, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Bardejov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bude v tejto lehote podané na Krajskom súde v Prešove. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.